

quod à nonnullis vocatur succinum pterygophoron, ideò dictum quòd pennas ad se alliciat. Id potum ex aqua, stomacho aluòque fluxione laboranti conuenit.

De Melle. CAP. CI.

PRINCIPEM locum obtinet mel Atticum, quod ab Atticæ regionis monte Hymetto, in quo prouenit, Hymettium appellatur: mox quod è Cycladibus insulis petitur: itémque quod è Sicilia, cognomine Hyblæum. Magis probatur dulcius & acre, odoratus, subæuum, mínimè liquidum, sed glutinosum ac tenax, quòdque dum trahitur [ob sequacem lentitiam] in digitos veluti resilit. Porrò abstergendi vim habet, ora vasorum aperit, humores euocat: quæ ratione in sordida vlcera sinúsque commodè infunditur. De coctum atque impositum, disunctas diuulsasve partes agglutinat: lichenibus quoque medetur, coctum cum liquido alumine & illitum. Itémque aurium sonitui & dolori cum sale fossili trito tepidum instillatur: pediculos ac lendes illitum enecat: verpis seu curtis glandem quæ citra circuncisionem nudata sit in integrum restituit, si melle præputium à balneo potissimum ad dies triginta emolliatur: depurgat quæ pupillis tenebras offundunt: gutturis etiam ac tonsillarum inflammationibus & anginis

& anginis medetur, seu illitum, seu etiam gargarizatum. Urinas quoque ciet, tussique auxiliatur, & iis quos serpentes momorderint, itémque contra haustum meconium, si cum rosaceo calidum assumatur. Quin & contra fungorum maleficia & rabiosi canis morsus delinctum potúmve proficit. Attamen crudum, aluum inflat & tussim irritat: qua de causa despumato utendum est. Ceterum primas tenet vernum, deinde æstiuum. Hybernum verò, quippe quod sit crassius, deterius censetur, papulisque cutem exasperat.

De Melle Sardo. CAP. CFI.

Quod in Sardinia gignitur mel, amarum est: quoniam apes inibi absinthio vescantur. Tum à Solis ardore contractis, tum & aliis faciei maculis conuenienter illinitur.

De Melle Pontico. CAP. CIII.

Heracleę in Ponto quibusdam anni temporibus ex propria quorundam florum vi mel conflatur, quod quidem eos qui edere de mentis statu dimouet, cum sudoris copiosi profusione. Sed iuuantur, si rutam & fassamenta esitarint, nullúmque ebiberint, eadémque toties resumpserint, quoties vomitione reiiicientur. Acre autem est, & olfactu sternutamenta mouet. Cum costo illitum, maculas à sole contractas emendat: at

N. ij.

cum sale, sugillata tollit.

De Saccharo. CAP. CIIII.

EST & quoddam mellis concreti genus, quod saccharum nominatur, quò dque in India & fœlici Arabia in arundinibus reperitur, consistentia sali simile, ac dentibus etiam salis modo fragile. Est illud aluo idoneum & stomacho utile, si aqua dilutum bibatur: vexatæ verò vesicæ renibusque auxiliatur: quin & illitum, ea discutit quæ pupillis tenebras offundunt.

De Cera. CAP. CV.

CERA optima est subfulua, subpinguis, odorata & halitum quadantenus mellicum referens, insuperque pura, & natione Pontica aut Cretica. Secundum locum obtinet, exalbida & suapte natura pinguis. Candida verò redditur hoc modo: In eo genere quæ candidior puriorque fuerit, concisam in ollam nouam transfundito, & affusa quanta satis sit aqua marina ex alto petita coquito, insperfo etiamnum nitri momento. Cùmque iterum tertiove efferbuerit, remota olla refrigerari finito. Tùm verò ceræ pastillum eximito, derafâque sorde si qua fortè adhæsit, alia addita aqua marina, secundo coquito: cùmque cera denuò, vti demonstratum est, inferbuerit, vas ab igne summoueto, ac nouæ ollulæ fundum prius frigida

frigida madefactum leniter in ceram demittito, paululum duntaxat suspensa manu intingens, vt ipsius quam minimum detrahatur, quò facilius per se concreseat. Sublato fundo orbiculum primum aufero, iterumque vasis imum aqua refrigeratum in ceram immittito, idemque tantisper facito, dum ceram totam exceperis. Tandem filo lineo traiectos orbiculos ita suspendito, vt ne inter se contingant, ac interdum quidem ipsos assidue ad solem irrorato, noctu verò Lunæ exponito, dum perfectè albescant. Quòd si ceram candidissimam fieri volueris, identidem eam recoquito: cætera verò omnia eodem modo peragito. Nec desunt qui, pro marina ex alto petita, in muria acerrima semel aut iterum antedicto modo decoquunt: deinde laguncula tenui ac rotunda ansam habente eximunt, postea orbiculos super densa herba dispositos insolant, donec candidissima euaserit. Præcipiunt verò munus id vere obeundum, quãdo sol remissa vehementia humidum rorem subministrat, vt ne videlicet cera liqueat. Porrò vim habet cera omnis ex calfaciendi, emolliendi, ac vlcera mediocriter explendi. Additur etiam in sorbitiones dysentericis: ac eius deglutita milij magnitudine grana decem lac in nutricibus in ca-

N. iij.

seum cogi densariue prohibent.

De Propolis. CAP. CVI.

Propolis viurpanda flaua, odorata, styracem referens, in summa ariditate mollis, & mastiches modo ductilis. Vim autem obtinet vehementer excalfaciendi, attrahendi, & aculeos quoque corpori infixos extrahendi. Sed & in vetere tussi suffita auxiliatur, & lichenas imposita tollit. Ceterum circa aluearium oscula reperitur, cere natura similis.

De Tritico. CAP. CVII.

OPTIMA è Tritici generibus ad secundæ valetudinis vsum habentur, quæ recentia & perfectè adulta colorem luteum referunt: hæc sequuntur trimestria, quæ nonnullis fitania nominantur. Itaque cruda illa in cibo sumpta, teretes lumbricos gignunt: commanducata verò & imposita, commorsus à rabioso cane auxiliatur. Confectus eorum simlagine panis, plenius alit quàm cibarius: qui verò fit è trimestrium farina, leuius alimentum præstat, facileque in membra digeritur. Farina eorum cum hyoscyami succo cataplasmatris instar imponitur aduersus neruorum fluxiones & intestinorum inflationes: lentigines autem ex aceto mulso tollit. Furfures in acri aceto decocti & calentes adhibiti, lepras remouët, suntque

suntque contra omnem incipientem inflammationem utile & accommodatum cataplasma. Cocti verò cum rutæ decocto, luxuriantes turgentésve mammas compescunt, & morsis à vipera torminosisque cōueniunt. Farinaceum fermentum, calfaciendi extrahendique vi præditum, priuatim callos in plantis pedum extenuat, & tum alia tubercula, tum etiam furunculos ex sale maturat atque aperit. Porrò è sitanio tritico farina, contra venenatorum ictus ex aceto aut vino commodè imponitur. In glutini verò modum decocta si delingatur, sanguinem reiicientibus opitulatur. Contra tussim & exasperatam arteriam cum menta & butyro decocta efficax est. Ipsius autem tritici pollen si ex aqua mullâ aut hydrelæo decoquatur, omnem discutit inflammationem. Sed & panis tum crudus, tum etiam coctus ex aqua mullâ impositus, inflammationem omnem demulcet: quippe qui plurimum emolliat & quadantenus refrigeret, maximè verò si herbis succisve quibusdam ad id accommodatis ammisceatur. Vetus autem panis & aridus tum per se, tum quibusdam admixtus, alui profluuia sistit. Recens verò muria maceratus & impositus, lichenas inueteratos sanat. At gluten quod è similagine aut polline conficitur ad glutinandos

N. iij.

libros, sanguinem reiicientibus prodest, i liquidius ac tepidum cochlearis mensura sorbendum exhibeatur.

De Hordeo. CAP. CVIII.

HORDEVM optimum est candidum & purum, sed minus quam triticum alit: ptissana tamen ob cremorem quē inte: coquendum reddit, plus alimēti præbet, quam polenta ex eodem hordeo facta. Est autem illa efficax contra acrimonias atque arteriæ asperitates & exulcerationes: ad quas itidem conuenit triticea ptissana, quæ quidem & plus alit & potentiùs vrinas mouet. Lactis verò vbertatem præstat, si cum fœniculi semine decocta sorbeatur. Vrinam porrò ciet hordeum, absterget, flatulentum est, stomacho aduersatur, & œdemata concoquit ac maturat. At verò ipsius farina cum ficibus & aqua mulsâ decocta, œdemata & inflammationes discutit: quin & duritias concoquit cum pice, resina & fimo columbino. Cum meliloto verò & papaueris calycibus, iis dolorem eripit qui ex latere dolent: aduersus intestinorum inflationes, cum lini semine fœnogræco & ruta imponitur. Strumas cum pice liquida, cera, impubis pueri vrina & oleo ad concoctionem perducit: & eum myrto aut vino, aut pyris syluestribus, aut rubo, aut malicorio, alui profluvia sistit:

podagricis

podagricis inflammationibus cum cydonio malo aut aceto prodest. Decocta in acri aceto malagmatis in modum quod ex eadem hydrelæo subacta conficitur, & calens apposita, lepris medetur. Farinæ verò cremor ex aqua cum pice & oleo decoctus, puri mouendo accommodatus est. Ille idem ex aceto elicitus si cum pice coquatur, contra fluxiones articularum prodest. Cæterùm hordeacea polenta cohibet aluum, inflammationesque mitigat.

De Zytho. CAP. CIX.

Ex hordeo Zythum paratur, quod quidem vrinas cit, renes ac ueruos tentat, sed meningas potissimum offēdit: inflationem parit, vitiosumque succum creat, & elephātiāsin inducit. Ipso verò maceratum ebur, obsequiosum & operi tractabile redditur.

De Curmi. CAP. CX.

Fit & ex hordeo potus, quem Curmi nominant, eoque sæpenumero pro vino vruntur. Verùm dolorem capitis infert, prauūque succum gignit, ac neruos lædit. Parantur & similia potus genera ex tritico, quemadmodum in Iberia Occidentali & Britannia.

De Zea. CAP. CXI.

ZEA duorum est generum: vna quidem simplex est, altera à binis granis dico-